

[Arbejdsministeren]

Jeg skal sige om et andet punkt i regeringsplaner, som man har spurgt om. . . .

Den fg. formand (Brøndsted):

Det ville være rart, om man kunne være rolige. Det er en væsentlig tale, ministeren holder.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Der er jo ikke så mange, der interesserer sig for arbejdsløshed og lære- og praktikpladser, men for de få, der gerne vil høre om det, vil jeg da gerne sige, at der mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter inden for den private sektor og med arbejdsmarkedets parter inden for den offentlige sektor er indgået bindende aftaler om oprettelse af lære- og praktikpladser.

Jeg tror, det var fru Lilli Gyldenkilde, der spurgte: hvad nu, hvis disse aftaler ikke viser sig tilstrækkeligt effektive? Hvad nu, hvis man ikke når målet, som går ud på i år at skabe 41.000–42.000 lære- og praktikpladser, altså 11.000 flere pladser i år og 11.000–12.000 til næste år? Hvad så? Det fremgår med al ønskelig tydelighed af aftalen, at man allerede tidligt i efteråret skal foretage en statusvurdering, i august måned, og at man siden hen i løbet af efteråret vil arbejde med tingene med henblik på at sikre, at alle udestående spørgsmål er løst inden udgangen af 1981. Det vil sige, at hvis det ikke lykkes at klare dette problem i løbet af sommeren og efteråret, så vil regeringen føle sig forpligtet til over for folkettingen at fremsætte forslag om lovgivning på området, som er nødvendig for at gennemtvinge dette ønskes opfyldelse.

Jeg skal i øvrigt sige tak til hr. Enggaard, fordi hr. Enggaard og andre medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget opdagede, at Færøerne og Grønland ikke var undtaget fra arbejdstilbudsordningen.

Jeg kunne ønske mig, at hr. Enggaard havde udvist den samme omhu, når det gjaldt formuleringen af ændringsforslag, ikke blot på hans vegne, men også på det konservative folkepartis vegne. Det er jo et stort ansvar at formulere forslag også på andres vegne. Det, hr. Enggaards ændringsforslag går ud på, er simpelt hen at afskaffe arbejdstilbudsordningen for alle, der er fyldt 25 år. Det vil sige, at man skulle nedlægge hele arbejdstilbuds-

ordningen og alene lade den gælde for unge under 25 år. Jeg forstod på hr. Enggaard, at det ikke var hensigten. Så må hr. Enggaard være os andre taknemlige, når vi stemmer ændringsforslaget ned om et øjeblik.

Jeg skal sige til fru Grethe Fenger Møller, som har udtrykt skepsis over for fremrykningen af arbejdstilbuddet, at det, vi nu skal tage stilling til om et øjeblik, forstår jeg ikke rigtig at fru Grethe Fenger Møller har skepsis over for, for jeg har hele tiden opfattet det sådan, at fru Grethe Fenger Møllers eget råd til regeringen gik ud på, at man skulle lade fremrykningen alene gælde de unge, og det er det, der sker nu. Men jeg forstår, at det er belastende overhovedet at få sine ønsker opfyldt – så belastende, at man også må beklage sig over det.

Fru Grethe Fenger Møller siger, at det er meget utilfredsstillende, at ikke alle forhandlinger om disse spørgsmål foregår i folketingsudvalget. Der har været mange forhandlinger med de forskellige politiske partier. Jeg tror også, fru Grethe Fenger Møller vil kunne bekræfte sammen med hr. Poul Schlüter og hr. Ninn-Hansen, at der også har foregået meget omfattende drøftelser med det konservative folkeparti. Det er altså ikke rigtigt at sige, at det alene er forligspartierne, der har forhandlet. Der har været en invitation, en udstrakt hånd, fra regeringens side i forhold til det konservative folkeparti som i forhold til andre partier. Den har man ikke ønsket at tage imod og dermed medvirke til at gennemføre en mere omfattende lovgivning. Det er i orden. Jeg kan godt forstå de partitaktiske betragtninger i den forbindelse. Dem har jeg fuld forståelse for. Men så skal man ikke ligefrem være forarget på det forfatningsmæssige systems vegne og tale om folketingets anseelse osv., når det nu er en kendsgerning, at der er blevet forhandlet og blevet forhandlet i dybden med andre partier, herunder ikke mindst det konservative folkeparti.

Jeg har nogle ganske få bemærkninger derudover. Først og fremmest om selve den måde, arbejdstilbudsordningen eller jobtilbudsordningen har virket på. Jeg tror, det var fru Lilli Gyldenkilde, der fremdrog en undersøgelse fra Odense, som jeg selvfølgelig også kender, der viser, at man i Odense dels har dårlige erfaringer med at få den private sektor til at tage langtidsledige, dels har haft